

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekű hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona
Félévre 4 korona
Negyedévre 2 korona

Éves ár 400 fillér.
Nyílt-tér ára 40 fillér.
Hirdetéseik nagyság szerint.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. MARTON ADOLF.

NOVÁK PÁL.

A lap szellemi részét illető költségek és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Egyes szám RAUCH LAJOS Kárpász-Balaföldben 20 fillért ér.

Vörösmarty.

A főváros egyik népes terét néhány nap óta új szobor ékesíti. A szózat költője szállott le újra közénk, hogy emlékjével emlékünkhöz idézze mindazt, amit csodaszép lantján egykor kidalolt: multak napfényes dicsőségét, daliás idők bátor leventéit, Zalán futását, Cserhalmot, Egert, a Szózatot, és dalos lelkének többi századokra szánt gyönyörű alkotásait.

Vörösmarty akkor lépett föl az irodalom terén, amikor a szabadság fuvalma kezdte bontogatni üdítő szárnyait. Mihez hasonlíthatnók ezt az időszakot, ha nem a tavaszhoz, mikor a természet fakadni kezd, melegebb lesz a nap sugara és felolvasztja a tél fagyát, havát, szép, zöld szőnyeggel vonja be s apró virágokkal díszíti a mezőt, a rétet, Élet, vidám, mosolygó élet jelentkezik a természet növény- és állatvilágában. Mily egészen más idő lesz, mint a fagyos tél, mikor kihalt vagy öntudatlan álomba merül a természet. Ilyen álomból éb-

redt 1815 után az emberiség. Szeretett a régi dicsőség és nagyság erényeinek csodálatába merülni. Örömtől olvasta az eposzokat, melyek a nagy idők hőseit rajzolták le neki. E gondolkodás indította Vörösmartyt Zalán futásának megírására, mely 1825-ben jelent meg. A költő kebelében nagyra kelendő képzeleték villannak meg diadalmas Ugekről s a deli Álmosról, s Álmosnak büszke fiáról, párducos Árpádról. De-rengő lelke előtt lobogós kopják és kardok acéli szegdelik a levegőt; látja, hogy kacagányos apák és heves ifju leventék száguldó lovakon mint törnek halni vagy élni. Zászlódat látom, Bulcau s szemem árja megindul!

Mily más idők! Mennyire eltér a hetvenes, nyolcvanas évek gondolkodásától, mikor rettegünk minden háborútól, s ha mégis kitör, lokalizáljuk, másrészt társulatokat alapítunk az örök béke terjesztésére, állanferfiaink interparlamentális konferenciákat tartanak s a diplomaták hágai értekezlete a választott bíróság eszméjét hangoztatja, mely ta-

lán örökre mellőzi az ágyúk és más fegyverek használatát. Mily egészen más érzés diktálta Vörösmartynek a fentebbi és hasonló sorokat! S mikor most országzerte lelkesedéssel hangoztatják e nagy költő novét; ez biztos jele annak idők közeledésének, ama világnézet ismétlődésének, mely Vörösmarty ajkaira adta a régi dicsőség magasztalását. Ujra felébred szívünkben a vallás és erkölcs, a patriotizmus, a vitézség, a hősiség, a férfias büszkeség, a nemes öntudat hatalmas érzése. At fogjuk érezni az adott szó szentségét, büszkék leszünk arra, hogy magyarok vagyunk és a szent korona hű jobbágyai lehetünk.

Habár Vörösmarty nál is akadunk néha egy-egy mosolygó és vidám, naiv és kedves képre, gondolatra, műveinek főbb jellemvonása lirájában sem lehet más, mint epikai és drámai alkotásaiban. Itt is a hideg és ünnepélyes, fenséges és magasztos tárgy és hang nyilvánul. Ódai szárnyalással, megragadó ellentétekkel, a nagyszerű képek árjával áraszt el bennünket.

Aristomban.

Írta: MÁTYÁS JÁNOS.

(Folytatás és vége.)

És nagy igaza van az öreg katonának. Amíg aristomban van, nem rúkkol, gyakorlatokat nem végez s vizitre se áll. Enni inni kap, s ha nem kap, könnyen segít rajta, hogy ne éhezzen, ne szomjazzon. Jó az Isten, jót ad? segítenek rajta a cimborák. Becsempésznek annyi ételt, italt, hogy akár az aristomos várta is jóllakhat belőle. Hogy ne unja magát, olvasmányt lopnak be, hogy élvezete is legyen, pipát, dohányt is csempésznek be hozzá.

Mielőtt aristomba viszik a katonát, Örmester ur Solyom gondosan megvizsgálja. Mert pénzt, pipát, dohányt, kenyeret, vagy más efféle dolgot nem szabad magánál tartogatnia. Kést, tőt, gyufát, pipaszurkálót s más ilyen gyilkos szerszámot mind elszed tőle, nehogy kárt tehessen magában. Elszedi még a nadrágszíját is, nehogy olyasféle bolondság

jusson eszébe, hogy felkösse magát az aristom ajtajának sarkára.

Hogy ezt egyse teszi meg, azzal tisztában van Örmester ur Solyom. De így parancsolja a reglama, melynek parancsait teljesíteni kell.

Az aristom tulajdonképen nagyobb fajta szoba. Szék nélkül, ágy nélkül. Összes bútortartalma az úgy nevezett pricc. Ezen pihen, ezen alszik a katona. Tulajdonképen nem más, mint egy méter magas deszkapodium, mely a fal mellett két-három méter hosszúságban, másfél méter szélességben húzódik. Agynak, pihenő helynek pogányul kemény. Tíztes polgárember, ha félórát pihenne rajta, három hétre összetörné csontjait. De fejedelmi nyugvóhely katonának.

Feje alá dugja sapkáját, bluzát, magára teríti fehér pokrócját, s úgy pihen a kőkemény priccen, hogy akár ágyut is süthetőnek a fölé mellett. Mégse ébred fel.

Ezt a büntetést szereti a katona, nem is tekinti büntetésnek, hanem inkább pihenőnek. Rendszert nem egyedül van az aris-

tomban, nyolcan, tizen vannak még mellette. Ezeket "szenvedők"-nek mondja a katona. Ahol pedig annyi katona van együtt, ott szó sem lehet unalomról, elvetődésről, elidevagykodásról. Mikor pedig érzik, hogy kapitány ur Komorovcsák nincs a kaszárnya tájékán, nótára is gyujtanak.

A büntetésnek többi fajtáját már nem szereti a katona. Azt, ha az aristom vassal és bőjtellel szigorítva van, még csak el viseli, de a kaszárnya aristomot sehogys tudja elviselni.

A kikötéstől pedig úgy fél, mint az akasztótól.

A legenyhébb büntetés tulajdonképen a kaszárnyaaristom és mégis iktózik tőle a katona. Be sincs csukva aristomba, mégse mehet a városba, de még az utcára se. Folyton a kaszárnyába kell tartózkodnia. És a tilalom természetesen nem vonatkozik az exercezésre, a kirukkolásra, a vártaszolgálatra. Ezt csak úgy teljesíti, mint a többi katona.

A nagy nemzet- és emberi eszmék érdeklik őt. Sokszor még a csekélyebb jelentőségű tárgyat sem tudja másképp felfogni, mint egy részt az egészben, egy darabot a nagy egységből. De főleg a haza eszméje tölti el a szívét és eszéit. A főtí Dal, a Honszeretet, Liszt Ferenchez, a hontalan, az Élő szobor és számos más költeményében a haza sorsa a gasztja és heviti dalra. Az uri hölgyhöz a Magyar hölgyekhez, elke-seredve, majd esdekélve szól, és ma-gasztos hivatásuk teljesítésére hívja fel. Mennyire kötségbeejti a haza elveszté-nek gondolata is, azt a fennemlített és a lengyel nemzetre vonatkozó két köl-teménye: a Hontalan és az Élő szobor rúntatják. De legkiáltóbb hazafias szó-zata maga a Szózat, mely jóval több, mint félszázad óta Kölcsey Himnusza mellett tolmácsa volt a magyar nemzet hazafias lelkesedésének.

Élete utolsó előtti évében, 1854-ben, mikor csak négy költeményt tud terem-teni, alkotta meg vérző lelke hatalmas feljajdulását, A vén cigányt, Mily ször-nyű elke-seredés, üvöltő felháborodás, egy órált lélek rémséges tombolása van e költeményben. A világirodalom ez egyik legsötétebb énekében hallja a költő, hogy dörömbölnek az ég boltozatjain, hallja a lázadt ember vad keserveit, a gyilkos testvér botja zuhanását, s az első árvák sirbeszédeit és maga érzi legélesebben Prométheus halhatatlan kin-

ját. Emborult lelkének kétségbeesését, azonban a remény csillama látszik föl-deríteni mert lesz még ünnep e világon, majd ha elfárad a vész haragja, s a viszály elverzik a csatákon, akkor huzd meg újra lelkesedve, isteneknek teljék benne kedve!

Az utcák öntözési költségének fedezé-sére május 24. óta adakoztak

Bencze Kálmán	1	Korona
Weisz Salamon	2	"
Benyó István	2	"
N. N.	1	"
N. N.	1	"
Federer Ignác	2	"
Réz István	1	"
őzv. Altstädterné	5	"
Kasztl Miksa	1	"
Steiner Ignác	3	"
Osvald István	1	"
Löwinger Mór	1	"
K. G.	6	"
Kohn Károly	5	"
Tertsch Lőrinc	1	"
Goldmann Sándor	1	"
Schlesinger Rudolf	5	"
Federes Jakab	2	"
Benyó Ferenc	2	"
Korcin Samu (Sümeg)	1	"
N. N.	2	"
őzv. Lendvai Sándorné	4	"
Heimler Dori	1	"
N. N.	1	"
Kaiser Simon	1	"
Federer Jakab	2	"
Udvardy Miklós	5	"
Lóvy David	5	"
Magdics Rudolf	3	"
őzv. Kákossyné (postamester)	3	"

Osszesen 71 kor.

Mult számunkban kimutatott

91 kor.

Osszesen 162 kor.

Nagy dolog a kaszárnya áristom, külön-nösen annak akinek szeretője van. Az pedig nem is katona akinek nincs. A legtöbb nem is állja meg egy hétnél tovább, hogy ki ne menjen. Kimegy, ha mindjárt vasba vereti is Komorovcsák kapitány.

Jól tudja ezt a kapitány ur, ezért osz-togatja oly könnyen a kaszárnyaáristomot. Csak hogy tul jár a katona a kapitány ur eszén is. Nappal nem távozik a kaszárnyából, ez kézz veszedelem volna. Különösen olyan-kor, mikor főhadnagy ur Kaszovics tart kaszárnyainspekciót. Hattenem unalmas szel-gálm, és a főhadnagy ur unalmában nem tud okosabban tenni, mint óránként hetvenhétszer maga elé trombitáltatja a kaszárnya-áristo-mosokat. Jaj annak, aki akkor nincs a kaszár-nyában! A kapitány ur bizonyosan kikötteti, s még egy hónapi kaszárnya áristomot is sóz a nyakába.

Türellemmel bevárja, míg elfujják este a takarodót. Ezentul már nem hívja a kaszárnya insprecios az áristomosokat. Ekkor szépen lefekteti ágyába összehajtott köpönye-gét, betakarja gondosan, hogy ugy lássék, mintha csakugyan ember feküdné benne. Ezt azért teszi, hogy ha az inspekciós tiszt vele-lenül felnézne a legénységi szobákba, ne vegye olyan könnyen észre, hogy ki hiányzik.

Mikor ezzel rendbe jött, csendesen el-

illan valamelyik mellék kapun. Mert ezek közül egy rendszeren nyitva szokott maradni. De ha szokás ellenére mégis mind csukva volna, ugy talál még elég kijárót vagy vala-melyik ablakon vagy kerítésen át.

Ezt a metódust követik a kaszárnya áristomos önkéntesek is. Ezt követte egy önk-éntes-társam is. Jökédvű, eleven fiatal-ember, derék tisztviselője a pénzügyminisz-teriumnak.

Katona korában sehogy se tudta betar-tani a reglamát. Hol egyik, hol másik intéz-kedésével került ellentétbe, kapitány ur Ko-morovcsák pedig mindannyiszor becsukta. Ugy, hogy mire letelt az esztendő, a saját számadása szerint háromszázhatvan napból kétszázhatvanat kaszárnya áristomban töltöttel.

De azért éjjel mindig a városban volt. Egyszer aztán rajtvesztett. Vacsorázni ment az egyik vendéglőbe. Gondolta egy kicsit kimulatja magát. Amint belépett a vendéglő aajtán, majdnem sóbálványá meredt. Ott ült az egyik asztalnál Komorovcsák kapitány. Gyorsan vissza akart fordulni, de a kapitány már észrevette. Intett neki, hogy csak menjen be

Jól megvacsorázott az önkéntes s a ka-pitány s még néhány üveg bort is elfogyasz-tottak. A kapitány ur jökédvűen beszélgetett, de azt a világot sem kérdezte, hogyan kerül, ki az áristomos önkéntes a kaszárnyából.

Heti krónika.

Személyt Mr. Gróf Erdődy Sándor máj. 24-en Automobilon városunkba érkezett, 27-en Győrbe utazott gróf Széchenyi püspök látogatására.

Szoborleleplezés Sümegen. Nagyszamu és előkelő közönség jelenlétében leplezték le a város nagy fiának, Ramasetter Jánosnak a szobrát máj. 24-én Sümegen. A kormányt gr. Battyány Pál képviselte. A leleplezés után a Tulipánszövetség által rendezett kézimunka-kiallítás megnyitására ment el a közönség.

hol Eitner Zsigmond, az egyesület elnöke üdvözölte a kormány képviselőjét.

Eljegyzés. Federer Szidonia kisasszonyt, Federer Jakab jánosházai kereskedő leányát eljegyezte Keszler Miksa kereskedő Bécsből.

Cigányok. Alig van az országban egy talpalatnyi hely, ahol ezek a vademberek ne garázdálkodtak volna még. A napi lapok sürten hoznak rablási gyilkossági szenzációkat, amelynek főhősei az oláh cigányok. A mi vidékünknek is jutott valami e szenzációkból. Ugyanis a folyó hó 24-én éjjel Celldömölkön a postahivatalba akartak betörni, de a zajra figyelmessé lett postamester lövéseire elme-nekültek. Egy másik helyen az üzlethelyiséget sikerült feltörniök, de csak 10 koronát vihet-tek magukkal. Innen Saág felé vették utjokat, ahol Berec Lajos házába törtek be s annak két honvéd lovát s egy kocsiját magukkal vitték. De nem vihették messzire, mert Já-nosháza felé rájuk virradt és a kocsit, lova-kat Jánosházán hagyva tovább szöttek. Azon-ban nem messzire, mert a jánosházai cse-n-dőrös parancsnoka csakhamar kinyomozta holléttüket s az akkor már két felé vált ban-dának egyik felét, melynek tagjai Kolompár Gyula, János, Sándor és András voltak — hosszas üldözés után a kertai erdőben elfogta és a celldömölki bíróság börtönébe kísérlette. A bandának a másik felét pedig ismerhető-leg a legrövidebb időn belül kézre keríti, mert a menekülő cigányoknak már is nyomában van.

Az önkéntes megnyugodott, különösen pedig akkor, mikor kézfogással vett tőle bu-csut a kapitány. Azt hitte, szándékosan nem beszélt vele az áristomról.

Igaza volt. Szándékosan nem beszélt róla. De annál többet beszélt másnap reggel. Raportra hivatta és mindennek lehorodta.:

— Hol járt maga az éjjel? Ugy látom arcáról, hogy lumpolt a városban. Nő, majd nyugtók én magának alkalmat arra, hogy még sokáig lumpolhasson. Tudom, megemlegeti, mikor szegte meg a kaszárnyaáristomot.

Szegény flu, ma is emlegeti.

Mikor kitelt az esztendő, minden önkén-tes haza eresztettek, csak neki kellett még egy esztendőre visszamaradni. De bizony a második esztendőben sem javult meg. Még sokkal több baj volt vele, mint az első esz-tendőben. Be is volt csukva szakadatlanul. Hol kaszárnyaáristomba, hol egyes áristomba. Mikor pedig kitelt a második esztendeje is, még Kapitány ur Komorovcsák adott halát az Istennek, hogy megszabadult az önkéntestől. Bucszúáskor kezet fogott vele s így szólit hozzá.

— Kedves barátom, ön tudja, meggyő-ződött róla, hogy mennyire szeretem, hiszen garnizon érdemlett volna. Ne is fedje el soha, milyen jó volt önhöz Komorovcsák ka-pitány!

Tűzoltótanfolyam. Róth Kálmán 2-ik és Szigethy Dénes 3-ik kerületi tűzfelügyelők június hó 8-án Jánosházán tűzoltói oktatást tartanak.

Fürdőmegnyitás. A Magyar-utca végén levő vastartalmu fürdő már megnyílt. Sajnos, a közönség nem veszi úgy igénybe, mint megérdemelné. A szappan- és vízfogyasztás egy szép culturájának a fokát mutatja. Nem is lehet elgondolni, mit adna egy ily vastartalmu fürdőért egy nagyobb város. Verszényeknél idegeseknél kitűnő hatású. Furcsa, a mi népünk, míg nem volt fürdő, annyit a természet fáradtak, csak legyen, most készen áll s vajmi kevesen l togatják.

Bérmálás. A szomszédos Veszprém-megye püspöke most van béрма-uton. Áldozó csőtörtőkön Iszkázon bérmált, ahova összegyűjt az egész környék papsága és lakossága.

Tánmulatság. Június 7-én, vagyis pünkösd napján a Kath. Kőr — közkivánatra — táncal egybekötött műkedvelő színielőadást rendez a Korona vendéglő udvarán. Mint eddig mindig, épügy reméljük, ez a mulatság is jól fog sikerülni.

Jánosházai Tapolcai fővonal lesz. Megbízható helyről nyert információk alapján közölhetjük azon öröndetes hírt, hogy Eitner Zsigmond sümegi képviselőnek Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter megígérte, hogy a Boba—Tapolcai vonalt fővonalá alakíttatja át.

A borsgatól Olvasókör által a multban tartatni szokott s gyakran műkedvelői előadással egybekötött jó hírnevű s kedvelt nyári mulatságokat az utóbbi években — most két éve megalakult evang. nőegylet rendezése mellett tartott zártkörű táncvigalmak váltották fel. Ez évben is f. hó 24-én tartott a nevezett nőegylet harang-alapja javára, ugy erkölcsileg, mint anyagilag szép sikerrel járó mulatságot. — Az érkező vendégeket, a nőegylet által megbízott leányok fogadták, kik lekötölező szívességgel s szép szalagszalagokkal kedveskedtek minden egyes férfiúnak. Jó bor és jó zene mellett nem csak az ifjak, — még az öregek is ropptak a csárdást mindaddig, míg a nap égő fáklya nem mutatta a ködbe merült szemeknek a hazafelé vivő utat. — A belépődíjakon kívül a jótékonycélra felülfizettek: Tóth János 10 K, Skriba János 3-80, Singer Sándor (Jánosháza) 3, özv. Mő Adolfiné (Sárvár), Róth János (Sárvár), Kovács Béla (Kissomlyó), Mészáros Bálint (Sárvár), Schwarcz Rudolf (Káld) 2—2 K, N. N. 180 K, Tóth Etelka 140 K, ifj. Tóth József, Szeker István 120—120 K, Hivş Fanni (Kissomlyó), Dr. Marton orvos (Jánosháza) 1—1 K, Mesterházy Pál (E.-Hetye) 80 f, Hegyűs János (Kissomlyó) 1 K, Vass Győző (Hosszúfalu) 80 f, Horváth

Gyula 80 f, Kiss István (Kissomlyó) 1 K, Noszlopi Pál (Kisköcsk) 40 f, Németh Lajos (E.-Hetye) 60 f, Horváth Gyula (Gérce) 40 f, Róth Gyula (Káld), Gulácsy Sándor tanár (P.-Lánc), Kerld Ernő tanár (P.-Lánc), Benedéky Samu tanár (P.-Lánc), Mesterházy Kálmán (Tuskevár), Komáromy Károly (Káld), Szalay Eszter (Miske), Szalay György (Miske), Samu Lajos (Jánosháza) 40—40 f, Hetyey Sámuel (E.-Hetye) 30 f, Németh Lajos (E.-Hetye) 30 f, Kardos Sándor (Hosszúfalu) 20 f, Császár Károly (E.-Hetye) 10 f, Viktor László (E.-Hetye) 10 f. Összesen 45 K 60 f. A felülfizetőknek a nőegylet ez uton is hálás köszönetét fejezi ki.

Országos vásár lesz Jánosházán június 1-én.

Kirándulások a Balatonra. Badacsonyból jelentik, hogy ott már élénk az élet. Ritka nap, hogy a hajó ne hozzon kirándulókat, fürdővendéget. Keszthelyről a gazdászok, Tapolcáról az állami szőlőtelep halgatói a napokban látogatták meg a Balaton legszebb partját, a Badacsonyt.

A typhus Szombathelyen már szűnőfelben van. Máj. 27-én egyetlen egy bejelentés sem volt.

Bortermelő szövetkezet Tapolcán. A Badacsonyvidéki Bortermelők szövetkezete cím alatt szövetkezet létesült. Ezt megelőzőleg a Balatonvidéki Filoxera Ellen Vedekező Egyesület tartott választmányi ülést. A választmány tudomást vette az egyesületnek szövetkezté váló átalakulását. A választmányi ülést követő közgyűlésen elnök kimondotta az egyesületnek szövetkezté váló átalakulását. Ezzel az egyesület feloszlott és az utolsó közgyűlést nyomban követte örökösének, a Badacsonyvidéki Bortermelők Szövetkezté-nek közgyűlése.

Valloml a népért is. Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület vizsgálat tárgyává tette az utolsó évtized alatt történt parcellázásokat. Ezek nem eredményezték a várt sikert, mivel a földbirtok értéke óriási mértékben emelkedett. Így a kisgazdák erejüket jóval fölül haladó terheket kényyszerültek magukra vállalni és nem boldogulhattak. Mindezekhez hozzájárult az is, hogy nem marad kello forgatókéjük, a kello szakszerűséggel sem rendelkezve, a teljes elszegényedésnek néznek elébe. A parcellázások rendezésének előkészületei most folynak a földmíveléstügyi minisztériumban. A fősulyt arra helyezik, hogy csakis oly parcellázási tervek részesüljenek támogatásban, melyeknek keresztül vitelével a kisbirtokosok és kisgazdák anyagi boldogulását biztosítják. Helyes.

Kérem. Azon tisztelt gazdákat, kiknek az idei vetésnél alkalmuk volt az időközlekedés az impregnált és a nem impregnált takarmányrepámag kikeleése között megfigyelni, felkérjük, sziveskedjenek eziránti tapasztalataikat, akárhonnan szerezték is be a nem impregnált repámagot, közvetlenül Mauthner Ödön magkereskedésével, Budapest, Rottenbiller utca 33. közölni. Miután az idei pontos megfigyelésekre a Mauthner cégnek ugy a tiszta igazság, mint a közérdek szempontjából szükség van, nagyon kéri, előzetes köszönetének hálás kifejezése mellett, a tényleges adatokat 8 nap alatt akár levelezőúton is, vele tudatni.

Csalás. Tóth Vince balassagyarmati egyén f. hó 19-én beállított Kis Károly jánosházai csizmadiahöz és azon ürüggyel, hogy ő a dukai uraság inasa, az uraság számlájára egy pár hátulvarrott huszárszегedő csizmat vásárolt. Majd az uraság lepkőzelebb kifizetési — mondotta. A csizmazia egy ideig várt, de

számlát az uraságnak. Ekkor sült ki a turpiság. A csalafinta vásárlót most körözik.

Legés. Pőce Istvánné kisborsosnő. Jakos f. hó 16-án átment Dukába. Hogy hogyan, Kovács István házába keveredett és ott a nyitott folyosóról egy sarlót elemelt. Nem sokáig használhatta a lopott jőszágot, mert a csendőrség megtalálta nála és elkobozta tőle, őt pedig feljelentette az illetékes hatóságnál.

A kártyavető. Már csak igaz a lélek-buvároknak az az állítása, hogy gyarlók vagyunk, s ennek következtében könnyen hozzánk férkőznek azok az alakok, akik arra bazirosszák üzletkörüket, hogy kizsákmányolhassák a jó-azivűséget. Régi igazság, hogy minden embernek van gyenge oldala, mi sem természetesebb tehát, hogy az aki ezt a saját javára ki akarja használni, kitapogtja ezt az Achilleusarkunkat s ezzel a legtöbb esetben nyert ugye van. Talán első helyen áll az ember gyenge voltát ismerők között a cigány, aki fáradságot nem

semmer szorgalommal kutatja ki azokat az érzékeny pontokat, amelyek egyébként Wertheim-lakkal vannak elcsukva a szív mélyébe. Tudta ezt Borcs Istvánné noszlopi cigánynő is, aki papírból készült s tulipánt-ábrázoló diszvirágot árusított házról-házra, elhazudván hogy ez a paksi szenthelyről való s így annak nagy hatása kell hogy legyen minden háznál. Igaz ugyan, hogy ez mind csak üzleti lepel gyanánt szolgált, mert a főfoglalkozása és jövődelmi forrása a kártyajátszat volt. Bőgőte községet és vidéket választotta e hűten, manipulációjának bázisául, ahol mindenféle gyarló mesével tartotta bolonddá a hiszékeny lelkeket, s akiktől mintegy harminc koronát harcsolt már össze, amikor a csendőrség lefűlte. A nyomozás során azután kiderült az is, hogy hasonló üzelmekért már többször volt különböző hatóságoknál büntetve.

Több oldalról panasszal jőttek hozzánk hogy nem kapják meg a vidéken rendszeren a lapot. Az expedicio itt kifogástalan. Intézkedünk különben kikutatni az okát. Ha ismét előfordul, felkerjük előfizetőinket, hogy a hét elején azonnal értesítsenek bennünket. — **A kiadóhivatal.**

Azt beszélük . . .

Azt beszélük, hogy a kövezés itt azért késik, mert előbb üntöztetni akarják az utcákat.

Azt beszélük, hogy a kaszárnya helyén az ősszel már egy diszes város-háza fog pompázni.

Azt beszélük, hogy némely ember itt még a „spionok”-kal is beszél.

Azt beszélük, hogy a r. k. iskola udvarán halastó készül.

Gabona-árak.

— 1908. május 27-én. —

Salsberger Rudolf jelenléte szerint:

Buza 22-20 22-40 korona.

Rozs 18-40 18-60 .

Árpa 14— .

Bab 14— .

Tengeri 14— .

pr. 100 karm.

Kéves hozatal, irányzat szilárd.

Értesítés.

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy helyben, egy a mai kor igényeinek megfelelő

Cipőszműhely

rendeztem be.

Készítek mindenféle úri-, női- és gyermek cipőt, ugyszintén javítások is a legmérsékeltébb árak mellett elfogadtatnak.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Tisztelettel: **KRAVH JAKAB**

Jánosháza, Szabó Kovács-féle ház, Stern bõrös mell.

„Hableány“ és „Neptun“ szálloda-vendéglők Badacsonyban.

Van szerencsém a m. t. közönségnek ezennel szives tudomására hozni, hogy **Badacsonyban, a Balaton e kedvelt fürdőhelyén** levő széles körben ismert és jó hírnévnek örvendő

Hableány és Neptun szálloda-vendéglőket

folyó évi május hótól bérbé vettem és azokat saját személyes felügyeletem alatt vezetem. — Számítva a n. é. közönség igényeivel mindkét szállodát teljesen újonnan rendeztem be s a tekintetben sem költséget, sem fáradságot nem kimélve, arra törekedtem, hogy a m. t. közönség legkényesebb igényeinek is megfelelhessenek.

Főtörekvésem leendő, hogy a m. t. közönségnek szálloda-vendéglőmben minden tekintetben **kényelmes, első** otthont nyújtsak. A n. é. közönség szórakozására rendelkezésre állanak: tennisz-pálya, keke-pálya és osónakok a Balatonra minden időben. **Podráz helyben.**

Fősulyt fektetek jó **magyar konyhára. Kizárólag badacsonyi jó minőségű bort** mérek ki. — **Szállásbók mérsékelt áron** kaphatók.

Állandó fürdőorvos.

Posta és távirat állomás.

Midőn a n. é. közönség jóakaratu támogatását kérem, előre is biztosítom a **legpontosabb és legfigyelmesebb** kiszolgálásról.

Mély tisztelettel:

Porkoláb László

szálloda-vendéglős Badacsonyban.

Hajóállomás közvetlen a szállodák előtt.

Mérsékelt árak. Kirándulásra felette alkalmas. Naponta elsőrendű cigányzene.

Kiadó JÁNOS-HÁZÁN az „Otthon“ kávéház helyiségei lakással együtt 1908. október elsejétől. ::

Bővebb értesítést ad a kiadóhivatal.

Vendéglő átvétel Jánosházán.

A n. é. közönség becses tudomására hozom, hogy Jánosházán a

„KORONA“-VENDÉGLŐ-ÉS ÉTTERMET

melyben 10 hónapig mint főpincér működtem.

1908. május hó 15-én átvettem s saját nevem alatt tovább fogom vezetni.

Iparkodni fogok a n. é. közönség legmagasabb igényeinek is megfelelni. Nagy sulyt helyezek a konyhára, nálam mindenkor kitűnő izletes ételek lesznek kaphatók. **Kitűnő somlyói és balatonmelléki borok. Naponta friss sör Figyelmes és lelkiismeretes kiszolgálás.** A n. é. közönség jóindulatát és támogatását továbbra is kérve maradok tisztelettel:

Jánosháza, 1908. máj. hó.

RITTER IMRÉ

a „Korona“ vendéglő és szálloda bérlője.

Családi körülményeim miatt átadtam a „KORONA“-vendéglőt **Ritter Imrének**, ki 10 hónapig közmegelegedésre vezette mint főpincér. Midőn megköszönöm a n. é. közönség eddigi támogatását és jóakarátát iránymában, kérem azzal **Ritter Imré** i. megajándékozni.

Tisztelettel:

Özv. Tóth Gyuláné

a „KORONA“ vendéglő volt bérlője.